

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان: الف. کیوان
۳۱ دسمبر ۲۰۲۴

اوکراینی سازی گرجستان

کارتل‌های «تغییر رژیم غربی» جمهوری قفقاز جنوبی را به سوی هرج و مرج و آستانه یک جنگ داخلی سوق می‌دهند.

در مقابل ساختمان پارلمان در تفلیس، بارها کیسه‌هایی پر از کلاه ایمنی نو تحویل داده شده و در تظاهرات روزانه طرفداران اتحادیه اروپا توزیع می‌شود. پیش از آن که دولت با دستگیری معترضان و ممنوعیت توزیع مواد آتش‌زای جشن‌ها، اعتراضات خشونت‌آمیز را موقتاً متوقف کند، ماسک‌های گاز و دیگر تجهیزات مفید برای درگیری‌های خیابانی نیز به‌طور رایگان در اختیار قرار می‌گرفت. جای تعجب نیست: فعالان طرفدار اتحادیه اروپا متحدانی قدرتمند با منابع مالی تقریباً بی‌پایان دارند. یکی از معترضان می‌گوید: «ما هر چیزی که نیاز داریم از سفارت امریکا دریافت می‌کنیم» و با اشتیاق از آموزش‌های «دموکراسی» و «اعتراض» آن‌ها یاد می‌کند. همچنین او از حمایت‌های بنیاد فریدریش ایبرت (FES) و دیگر سازمان‌های غیردولتی المانی نیز سخن می‌گوید.

گرجستان بهشتی برای سازمان‌های غیردولتی غربی است. قانون شفافیت نفوذ خارجی که از جون ۲۰۲۴ اجرائی شد نیز تغییر چندانی در این وضعیت ایجاد نکرده است. از میان بیش از ۳۰,۰۰۰ سازمان غیردولتی فعال در این کشور – که البته تنها حدود ۴,۱۰۰ سازمان واقعاً فعالیت دارند – تا پایان مهلت مقرر، تنها ۴۶۹ مورد اطلاعات خود را ثبت

کرده‌اند. اندیشکده‌های مداخله‌جویانه‌ای نظیر **بنیاد ملی برای دموکراسی (NED)** که در سال ۱۹۸۳ تحت دولت ریگان تأسیس شد و اخیراً **ویکتوریا نولاند**، چهره برجسته تغییر رژیم، به هیأت مدیره آن پیوسته است، همچنان بدون محدودیت به فعالیت خود ادامه می‌دهند.

این بنیاد که یکی از شرکای پروژه‌هایش در گرجستان **بنیاد اجتماعی دموکراتیک فریدریش ابرت (FES)** است، از سازمان‌های غیردولتی حمایت مالی می‌کند که نقش اصلی در اعتراضات علیه توقف موقت مذاکرات الحاق به اتحادیه اروپا و درخواست برای انتخابات زودهنگام ایفا می‌کنند.

از جمله این سازمان‌ها می‌توان به **شفافیت بین‌الملل گرجستان**، **انجمن وکلای جوان گرجی** و همچنین **جنبش شرم** اشاره کرد. این نهادها علاوه بر بنیاد ملی برای دموکراسی، از حمایت نهادهای دیگری مانند **بنیاد وست‌مینستر** برای **دموکراسی**، **صندوق اروپایی برای دموکراسی** (معادل‌های بریتانیایی و اروپایی NED) و حتی سفارت المان نیز برخوردارند.

جنبش شرم در سال ۲۰۲۳ نیز با بنری به رنگ‌های ملی اوکراین جنجال‌آفرینی کرد؛ در این بنر، کوکتل مولوتوفی به تصویر کشیده شده بود که بالای آن شعار «من پرتابش کردم!» نوشته شده بود. این اقدام، به گفته جنبش شرم، «به نمایندگی از جوانان گرجستان» انجام شد که «از سیاست‌های اقتدارگرایانه و ضدغربی رژیم غیرقانونی و جنایتکار رویای گرجستان خسته شده‌اند».

ویدیوهایی که در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده، اما توسط رسانه‌های غربی عمداً نادیده گرفته می‌شوند، نشان می‌دهند که بسیاری از فعالان خیابانی به این دعوت‌های خشونت‌آمیز پاسخ داده‌اند. دستورالعمل‌های دقیق برای شورش‌ها از سوی مرکز اقدام و ستراتیژی‌های غیرخشونت‌آمیز کاربردی (CANVAS) مستقر در بلگراد ارائه می‌شود. این مرکز در سازماندهی انقلاب‌های رنگی تخصص دارد و در رخدادهایی مانند یورومیدان در اوکراین نقش داشته و همچنین در کشورهایی مانند کوبا، ونزوئلا و دیگر کشورهایی که هدف سیاست‌های امپریالیستی امریکا قرار گرفته‌اند، فعالیت می‌کند.

از سال ۲۰۲۱، CANVAS به سفارش آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده (USAID) در گرجستان به آموزش فعالان خیابانی مشغول بوده است.

ضدکمونیسم به عنوان عامل وحدت‌بخش

پایه‌های ایدئولوژیک این روند با ساخت و پرداخت افسانه‌هایی درباره «آزادی و دموکراسی»، ایجاد فوبیا و نفرت نسبت به رقباء و سیستم‌های غیرغربی شکل می‌گیرد. یکی از ارکان اصلی این روند، تجدیدنظرطلبی تاریخی و گسترش تفکر ضد کمونیستی است. در این میان، نهادهای المانی نقش برجسته‌ای ایفا کرده‌اند.

در سال ۲۰۱۰، با ابتکار بنیاد هاینریش بل، که نزدیک به حزب سبزهاست، اندیشکده **Sovlab** تأسیس شد. این اندیشکده توسط بنیاد ملی برای دموکراسی (NED)، سفارت امریکا، و همچنین **بنیاد فدرال المان برای بررسی دیکتاتوری SED**، انجمن آموزش بزرگسالان المان و مؤسسه گوته حمایت می‌شود.

Sovlab که به تولید کتاب، فلم، برگزاری کنفرانس و نمایشگاه می‌پردازد، هدف اصلی خود را تغییر نگرش نسبت به گذشته شوروی قرار داده است. این هدف اغلب با همکاری دانشگاه‌های گرجستان، شبکه خبری رادیو آزادی که وابسته به سازمان سیا است، و همچنین دولت اوکراین دنبال می‌شود.

اعتقاداتی که با شور و حرارت فرقه‌گونه در ستایش از برکات امریکا، اتحادیه اروپا و ناتو در تجمعات طرفداران غرب بیان می‌شود، همراه با حساسیت هیستریک و واکنش شدید علیه هر کسی که به داشتن مواضع سوسیالیستی متهم شود یا

حتی دیدگاه‌هایی متفاوت داشته باشد، نشان‌دهنده این است که برنامه‌های آموزشی گسترده سازمان‌های غیردولتی (NGOs) تأثیرگذار بوده‌اند.

این تأثیر به ویژه در میان قشرهایی از جامعه مانند دانشگاهیان و افراد شاغل در حوزه‌های گردشگری، رستوران‌داری، رسانه، هنر و فرهنگ که امیدوارند از طریق پیوستن گرجستان به اتحادیه اروپا بهره بیشتری از جهانی‌سازی نئولیبرال ببرند، قابل مشاهده است.

فشار برای همراستایی

شورش هدایت‌شده از بالا و بیرون توسط یک طبقه متوسط ایدئولوژیک بشدت متعصب، شکلی عجیب و غریب به خود گرفته است: در کنار صدها تظاهرات اعتراضی علیه دولت **رؤیای گرجستان** تحت کنترل اولیگارشی **بیدسینا ایوانیشویلی**، افرادی مانند «شرکت‌کنندگان در برنامه‌های تبادلی ایالات متحده»، «فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌های بریتانیا»، «طراحان، کارشناسان بازاریابی و روابط عمومی»، «فرزندان کشیش‌ها و دیگر روحانیون»، «طرفداران یوگا»، «دوستان حیوانات»، «طرفداران ایتالیا و بسکتبال» و حتی «هواداران هری پاتر» به این اعتراضات دعوت شده‌اند. جایی که طبقه کارگر تقریباً به‌طور کامل غایب است، باید جوامع میکرو، سیاست‌های هویتی فرقه‌ئی و دنیای فانتزی صنعت فرهنگ این خلأ را پر کنند.

در زمینه علم و تحقیق، فشار برای همراستایی به‌ویژه زیاد است، چون کمک‌های مالی فراوانی از برنامه اراسموس اتحادیه اروپا به این حوزه سرازیر می‌شود. بتازگی، استادان و دانشجویان مختلف از دانشگاه‌ها در برابر وزارت آموزش و پرورش، «دیپلم‌های روسی» ساختگی نمایندگان حزب **رؤیای گرجستان** را سوزاندند (بسیاری از این نمایندگان احتمالاً هیچ‌گاه چنین مدرک تحصیلی نداشته‌اند و بیشتر آنها در غرب تحصیل کرده‌اند). دانشجویانی که از پیروی از هیجان ضدروسی خودداری می‌کنند، با مشکلات زیادی روبه‌رو می‌شوند: **الیزابت جورجاده***، که امسال در دانشگاه دولتی ایلینا در تفلیس تحصیل در رشته فلسفه گرجی را به پایان رسانده است، به روزنامه **JW** می‌گوید: «استاد من به دلیل شرکت من در کنگره زبان‌شناسی اوراسیایی در مسکو به من حمله کرد». دانشگاه ایلینا از برگزارکنندگان این کنگره خواسته بود که تمام اطلاعات مربوط به جرجاده و ارتباطش با این دانشگاه را حذف کنند. این دانشگاه که در دوران ریاست‌جمهوری **میخائیل ساکاشویلی** تأسیس شد (کسی که در دهه ۲۰۰۰ کشور را با سیاست‌های پروتو فاشیستی به سوی غرب سوق داد)، حتی علیه دولت گرجستان با **Sovlab** نیز همکاری داری.

«رؤیای گرجستان» از دوازده سال پیش سیاستی برای عادی‌سازی روابط با روسیه، به‌ویژه در زمینه روابط اقتصادی، دنبال کرده است، «**سونیا شیفرز**، مدیر بنیاد هاینریش بل در قفقاز جنوبی، اخیراً در مصاحبه‌ای با دوپچه وله به‌وضوح این را اعلام کرد که غرب دیگر حاضر به تحمل آن نیست. **پلتفرم سوسیالیستی گرجستان**، صدای اپوزیسیون مارکسیستی که در کشور بشدت ضعیف شده است، بر این باور است که ارتش تغییر رژیم غربی تردیدی نخواهد داشت که «یک جنگ داخلی به پا کند». این گروه از تبدیل «دموکراسی محدود» به یک «دیکتاتوری فاشیستی» در صورت وقوع کودتا هشدار می‌دهد و از مردم می‌خواهد: «اجازه ندهید گرجستان اوکراینی شود!»

*نام به درخواست وی تغییر یافته است.

منبع: Junge Welt – روزنامه المانی یونگه ولت،

<https://www.jungewelt.de/artikel/490688.georgien-ukrainisierung-georgiens.html>